

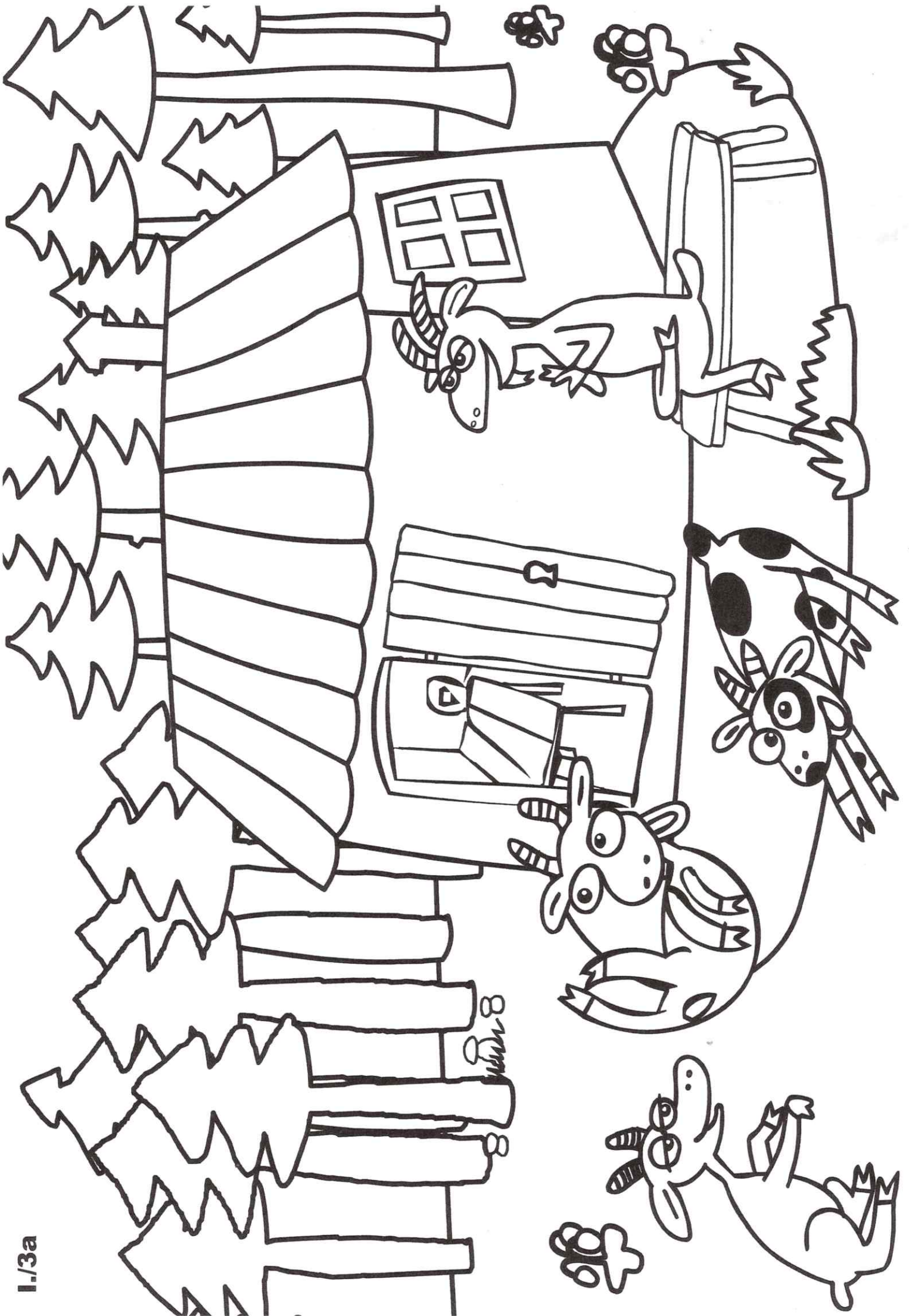
O KŮZLÁTKÁCH

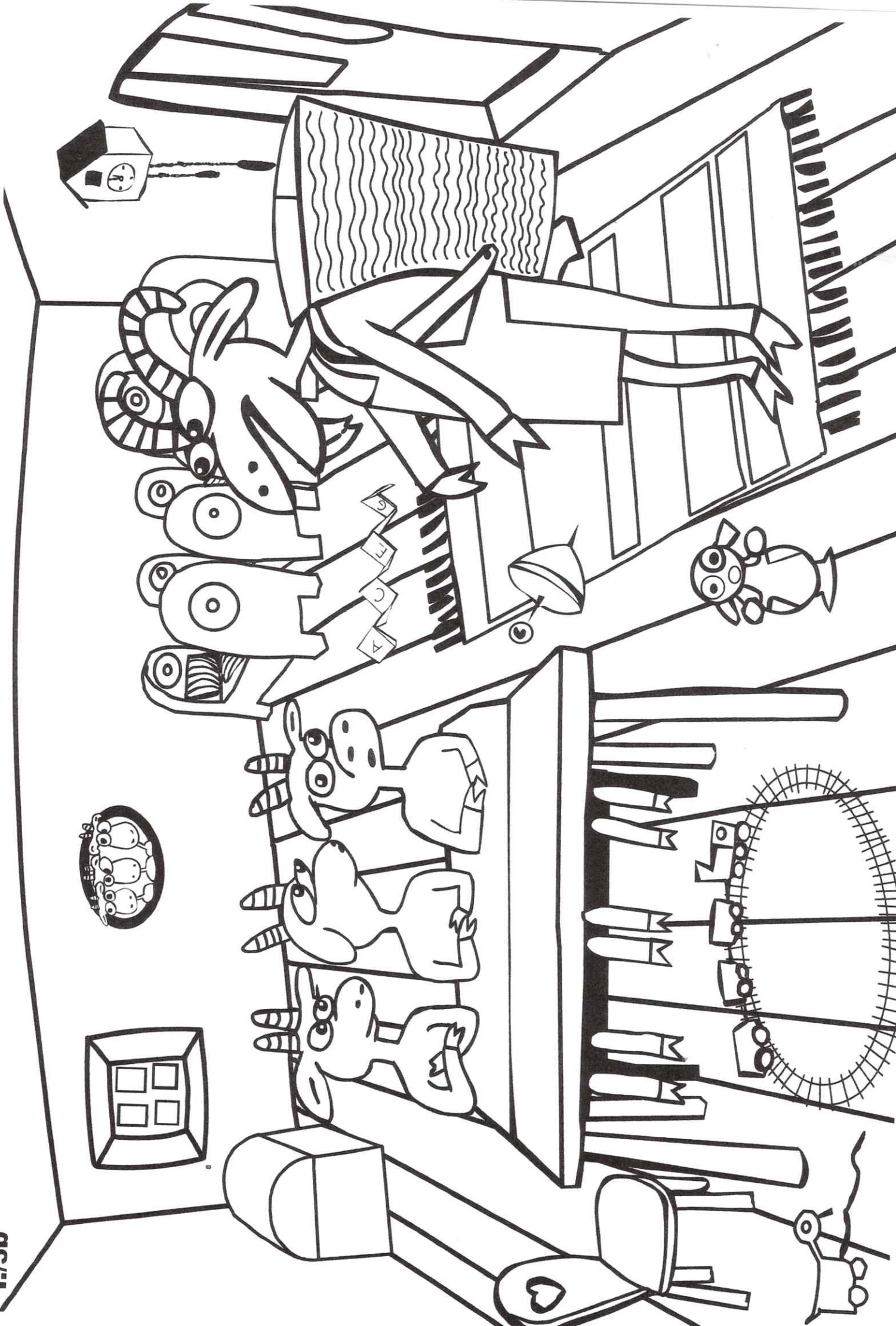
Byla jednou jedna stará koza a ta měla tři kůzlátka. Jedno bylo bílé, druhé černé a třetí strakaté. Všichni společně žili v malé chaloupce. Jednoho dne koza povídá: "Moje malá kůzlátka, musím do města na trh něco dobrého nakoupit. Pořádně za mnou zavřete a nikoho do chaloupky nepouštějte. Mohl by přijít vlk a ten by vás sežral. Až se vrátím, sama si otevřu." A kůzlátka mamince slíbila, že určitě nikomu neotevřou.

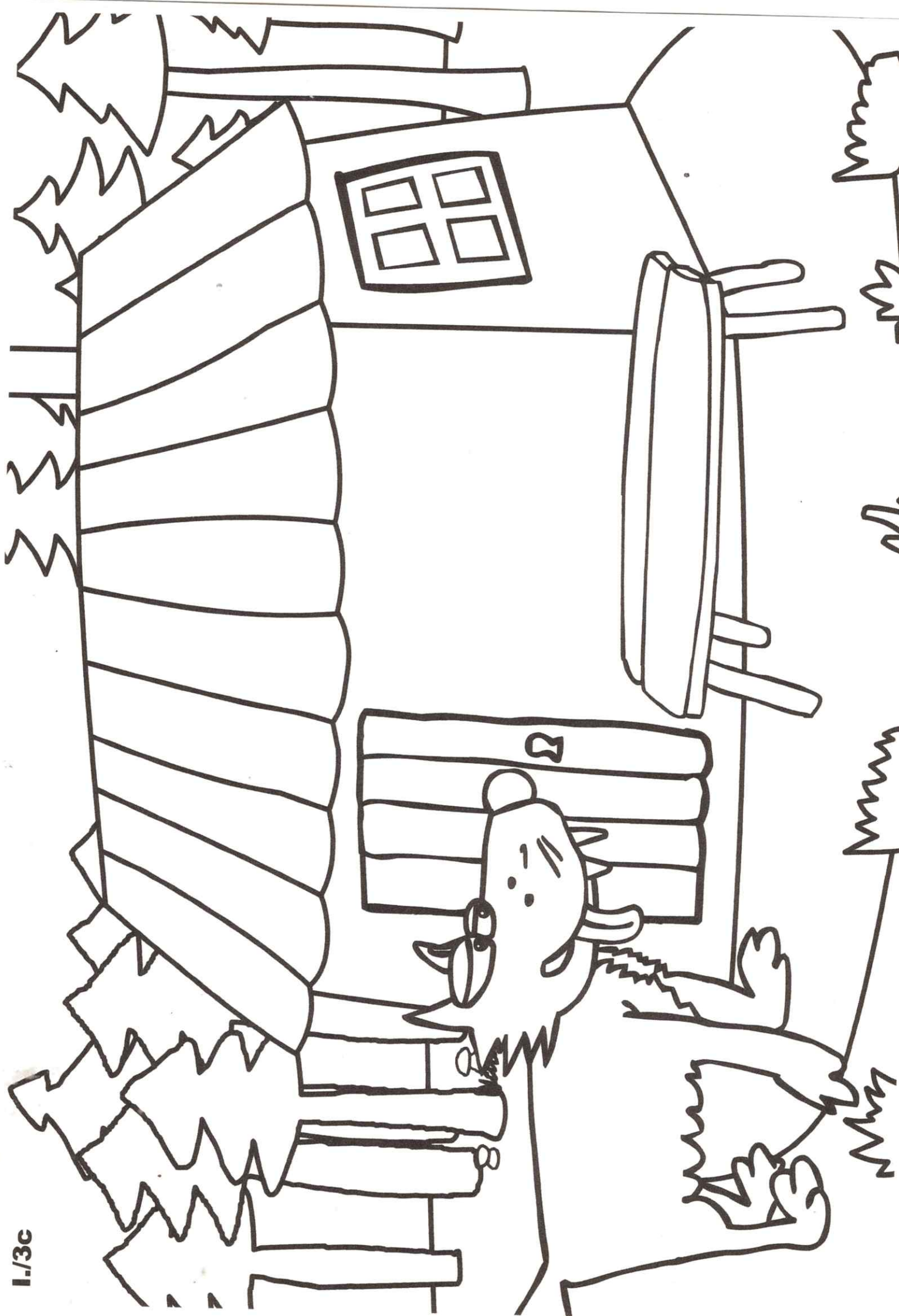
Netrvalo ale dlouho a někdo zabouchal na vrátka chaloupky. „Kdo je to?“ ptala se kůzlátka. „Kůzlátka, děťátka, otevřete vrátka. To jsem já, vaše maminka. Z města jsem přišla, mlíčko jsem vám přinesla,“ zaskuhral vlk. Kůzlátka ale neotevřela. Poznala po hlase, že to není jejich maminka. "Jdi pryč, ty nejsi naše maminka, ty jsi vlk. Naše maminka má pěknější hlásek. Ne takový hrubý jako ty."

Vlk utíkal ke kováři. „Kováři, upiluj mi kus jazyka, abych měl jemnější hlas,“ prosil ho vlk. Jakmile měl vlk menší jazyk, utíkal od kováře rychle k chaloupce. Tloukl na vrátka a prosil tenčím hláskem: „Kůzlátka, děťátka, otevřete vrátka. To jsem já, vaše maminka. Z města jsem přišla, mlíčko jsem vám přinesla.“ Kůzlátka poslouchala, zdálo se jim, že hlas za vrátky je stejný jako hlásek jejich maminky. Potom si ale vzpomněla, co jí slíbila a řekla: „My ti nevěříme. Ukaž nám klíčovou dírkou, jakou máš tlapku.“ Vlk jim ukázal svou velkou, černou, chlupatou tlapu s drápy. Jakmile ji kůzlátka uviděla, hned řekla: „Jdi pryč, ty nejsi naše maminka. Ty jsi vlk. Naše maminka má krásné bílé tlapky s kopýtky.“

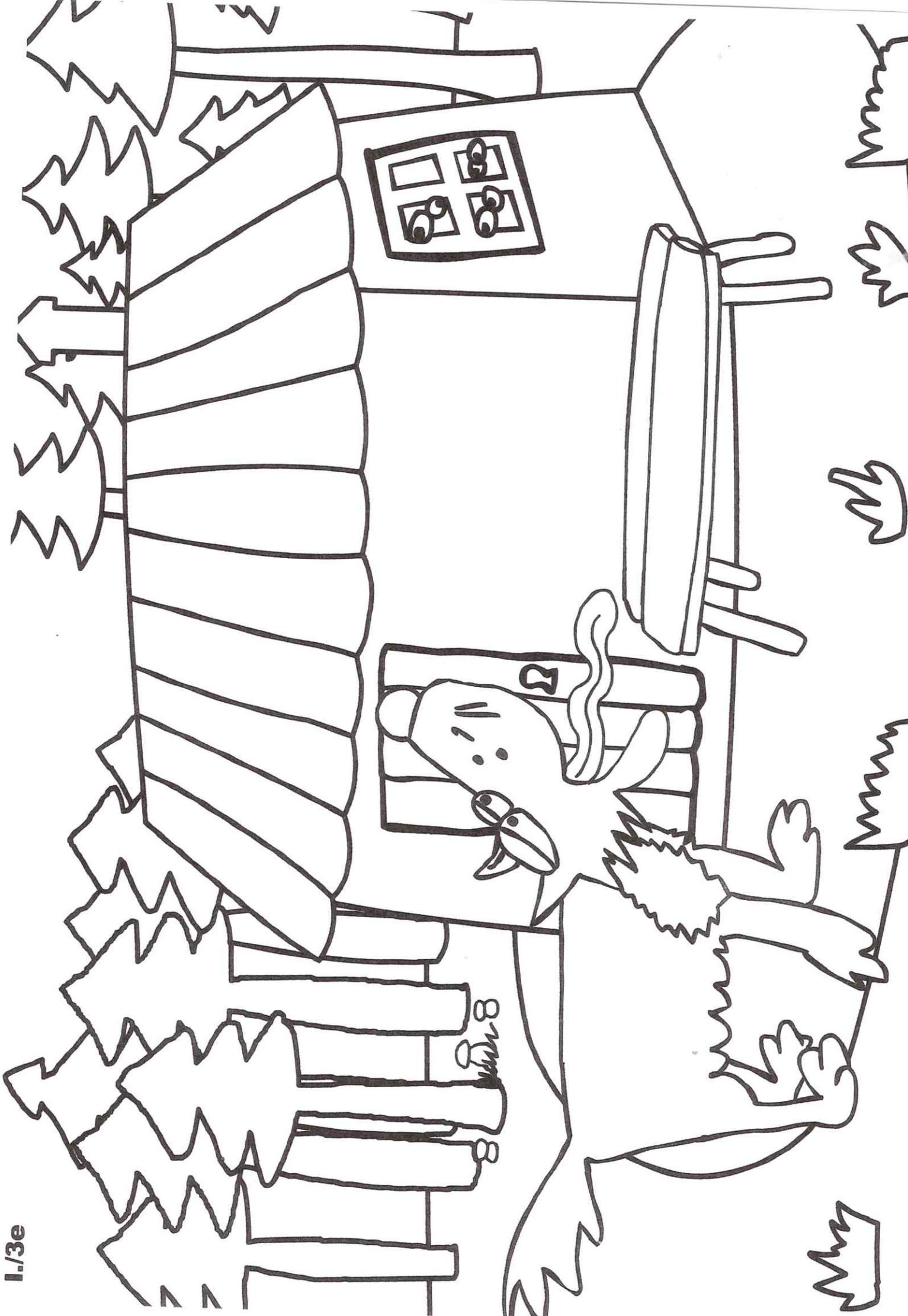
Vlk přemýšlel, jak by se dostal do chaloupky. Pak se rozběhl za pekařem. „Pekaři, udělej něco s mojí tlapou, aby byla pěkně bílá“. Pekař se dlouho nerozmýšlel, namazal vlkovi tlapu těstem a ještě ji posypal moukou. Vlk ani nepoděkoval a rychle zpátky utíkal k chaloupce, kde bydlela kůzlátka. Zaklepal na vrátka, přistrčil obílenou tlapu před klíčovou dírkou a tenkým hláskem zavolal: „Kůzlátka, děťátka, otevřete vrátka. To jsem já, vaše maminka. Z města jsem přišla, mlíčko jsem vám přinesla.“ Když kůzlátka uslyšela jemný hlásek a uviděla bílou tlapu, už by byla málem vrátka otevřela, ale v tu chvíli se naštěstí vrátila z města jejich maminka, vlka vyhnala a povídá: „Vy neposlušná kůzlátka, vždyť jsem vám povídala, že si sama otevřu, ještě, že jsem přišla včas.“

8

